

Spoved in odpuščanje grehov

2. maj 1847

1 Samo pišite! Med spovedjo, s katero se v rimski Cerkvi odpuščajo grehi, in spovedjo, pri kateri se oseba, očiščena z Mojo živo besedo in krščena s Svetim Duhom, pokaže kateremu koli duhovniku zgolj zaradi zunanjega bogoslužja, je nebeška razlika.

2 V prvem primeru se namreč zaradi domnevnega odpuščanja grehov stori dejanje, ki ni nikjer v Svetem pismu zapovedano. V drugem primeru pa je grešnik že zdavnaj popolnoma očiščen in se mora le pokazati kakšnemu razumnemu duhovniku, to kazanje pa je lahko sestavljeno tudi iz nekakšne spovedi, v kateri lahko tisti, ki se pokaže, duhovniku navede, kaj, kako in kdaj je grešil in od kdaj je te grehe po Moji milosti popolnoma odložil in jih ne dela več.

3 Razumni duhovnik mu nato podeli tudi običajno zunanje odpuščanje, po katerem lahko oseba, ki se je spovedala, v skladu z obredi prejme obhajilo, da izpolni zunanje zahteve cerkve, v kateri se nahaja.

4 Vendar je samoumevno, da se je treba, če kdo naleti na neumnega duhovnika, ki mu hoče odreči odvezo, od njega oddaljiti in to storiti s čisto vestjo. Kajti komur sam odpustim grehe, so mu že odpuščeni, četudi jih je zadržalo tisoč duhovnikov!

5 Zavrjnjeni ne bi smeli imeti nobenih pomislov glede obhajila! Kajti kdor Me nosi v svojem srcu v duhu ljubezni, milosti in sočutja, se zlahka odpove le obredu obhajila!

6 Najboljše sredstvo za lajšanje grehov pa je, da nehajo delati grehe, ampak se za storjene resnično pokesajo, da iz ljubezni do Mene dajejo miloščino ubogim, da iz srca odpuščajo vsem svojim sovražnikom in zanje molijo v duhu in resnici. Če namreč kdo obžaluje, da je grešil, tudi Jaz obžalujem, da sem ga hotel za to kaznovati. Toda miloščina tako ali tako pokrije največje število grehov. In kdor odpušča, mu bo tudi odpuščeno, četudi bi imel grehov, kolikor je peska v morju in trave na zemlji!

7 To so torej edina sredstva, s katerimi lahko grešnik doseže odpuščanje grehov brez vsake spovedi, in drugih ni!

8 Če pa je kdo na ta način od Mene prejel pravo in edino veljavno odpuščanje grehov, če je v duhu in resnici marljivo izpolnil predpisane evangeljske pogoje, se lahko, če tako želi, zaradi zunanjega obreda pokaže razumnemu duhovniku. Toda kot „pogoj za srečo“ ta nasvet nima nobene veljave! Nasprotno, podan vam je le zato, da ga boste z manj ugovorov lahko bolj neškodljivo prebrodili, če ga boste upoštevali v svojih zemeljskih odnosih!

9 Dovoljeno vam je storiti vse, kar zahteva zunanja religija, da nikogar ne bi užalili. Kajti to so znamenja preporoda vašega duha, da lahko tudi vi napadete kače in škorpione tega časa, pa vam ne bodo škodovali, in lahko tudi pijete zastrupljeno čašo (tj. poslušate nauk Babilona), pa vas strup ne bo uničil.

10 Mislim, da bo to dovolj nemško!? Delajte in živite v skladu s tem! Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi